

I JÖRGEN KOCKS HUS

AF K. G. OSMAN NILSON.

Hästen var ett af de älsklingar som Malm. Det höjde sin trappgävel vid den lönästa gatan, den som under alla namn lopp från öster till västerport och försvann under murarna af Malmhus såsom landsväg mot Stholmen.

Ennå gatan annars låg blott frångån och mörk, lammade den nedanför den stora trappgäveln en ganska vid utökt. Hästen gån emot vora öddjupa solar och varusjal, hvilka, liksom underlågerna för den valde, klypo sommen under hans blick — det var så fattigmans nödvång i dessa skumma tider.

Nu var det väl skärare så, att strandbodarna, tillhörde samma ägare som gatfästet, de jänfordes bätte med barn och med trilar, barn af den skedon, som satt Jörgen Kock i ston såsom den ene och främste af stadens fyra borgmästare.

Ofan skjutitken spanade alltså blicken fri öfver den låga skyttevalen länga tågstranden, öfver de många och långa läbbryggor, som lupo i grundvattnet, och öfver den breda ytan af Örsund.

Men blicken kom med mera än så. Runt horiet — ty borgmästarens hus var ett hörnhus — skådade man öster ut öfver den smala gränden eller "vandlöbet" en god del af staden. Det man såg, skymdes af St. Peder, hvass svartnade tegelgässen var den kallaste berghöjden mildvitt omkring. Holmgårn sjönko till drägar långt i fjärran bortom St. Peter.

Det man såg var ett gäffert af hässryggade hämar, toft, eller tegeltak, ett vinnel af rökskåp och klösterspiror samt ett nät af fasta och flytande skuggor, hvilka, eftermiddagssolen knöt och brodde öfver taken. Takryggarna brunno i livadt guld, och glöfvarer och däremellan dunnade de långa, slingrande "stränder" och de korta, sluttande "vandlöben" i blått och gredelint. Men till höger spanade storgatens bredd och blårodt, knutadt af öppna salubodar och mot öster utstängd af det nya rådhuset, till hvilka herr Jörgen Kock, skänkt grundplåten, tofusen lybska mark, och uppfor att trappa han utöfver enghärdar i tankar på sin van Wallengraber eller sin fiende Jeph Nielsen.

Om i eftermiddag fru Sidsa Cortzdotter gittat kasta en blick från sin guldskåp skulle hon öfver de blomiga aparna i lappan vatsat tilldelarna ute på torget, de brokiga tucken och ducan, som lågo hopade i trakten och valdagar, horgarna af lot och omslammade blomster framför husen samt de fyra vordaplarna i torghörnen, där gläddelarna skulle brinna. Äfven skulle hon hemarkat Pärvel Kamnegressers konstiga springbrunn, hvilken kunnat stå stilla, men där i lappan omsatt burgarna och de spanska skalle flöda.

Men den Sidsa gittit ej eller frakade hon tillfälligtvis vindet och veronen, gräten och elerna från kvinnohoparna, där de likt flockar af flyttfåglar långsamt drog sig samman till en hufvudsak, som närmade sig borgmästarehuset. Torhända skramsdes och förvirrades afven hon af motsatsen mellan de synliga tillrättningarna och det jammerliga ansiktet, mellan lot och brokiga färger och alla dessa bleka och rödgrodnä ansikten, ja, mellan midsommarens stilla och hufviga afstund och den storm, som därnere brusade genom kvinnohoparna.

Staden befann sig nästan helt och hållet i kvinnoarnas våld. Orkeslösa gläddar och försvarslösa gossar, det var allt hvad Jörgen borgmästare lammade efter sig. Likt den fribytare och fridstörare han var, hade han knappt unnat porten väkt och klokorerna ringare, när han följde Marx Meyer mot Helsingborg. Och de första man, han sådde åter till dem kvinnor, fyllde luften med verop och afven med storm. De första mannen kommo i land på doldströta hastar, traser fladdrade om smidbarna, och blod droppade från betonen. Mannen syntes gätna af skräck, de lejdades hvarken af ord eller stänkorp; sitt budskap jarmade eller stönade de ut i luften och slogo och sparkade sig sedan fria för att hupa snedt öfver torget. Borta vid gatfästet lågo sedan par hästar stupade, och det syndade ryttere efter ryttere, hufviga för anhorigas rop och frågor — i hufvdraget efter deras mot sågs skara efter skara af vredgade kvinnohopar mot fru Sidsa Cortzdotters högafvande borgmästarehus.

Gatfästet liknade en fast borg, de jarmbeslagna ekkorrarna kunde rösa en omringning, och den skrande hopen fick noga sig med rop och gapord mot den heliga jungfrun, hvass bild alltiakt i sin muruskel skådade ut öfver sandet. Den heliga jungfrun hörde hvarken gräten eller smulelerna, hon sof i detta katteriska smidstark, hon endast i oroligt salhet sitt barn på armen, och ett oroligt leende bodde på hennes slumrande dras.

Fru Sidsa stod knappt mindre stiel i sitt bonade gemak. Jese häller hon lydds till solet på torget och staden, det och såg på henne. Hon var all-

Icke häller hon varende något af de motsatser som omgäffro henne. Nyuppsatta bonader täckte murarna. Nimrod i burgunderdräkt jagade vildsvin i babyloniska ekskogar, och Sussanna i plymhatt, skurna armar och veckrik öfverkjortel, tillbakavände harnfullt vinnne medlemmar af danska Riksrådet. På de bruna bankarna lågo skarlakansröda kuddar, stökade med silfver, silfverstakar voro framsatta på bordet, och en myntdinglande valkommen stod redo med pärlande vin. Men under dörrens ljusgröna bokengränar stödde sig en blodig krigare, stormhufvan hade skramlat öfver det lofvalde golfvet, som redan förut syntes märkt af lefrade blodspår.

Krigaren framstammade en dystra skildring af nederlaget vid Helsingborg.

Fallet var redan värt, fru Sidsa, fallet var redan värt — sade han med rösten bruten som af kvädd gråt — redan flydde adelsfjandan och det svenska hjälpefolk till.

Armetödet på ekstolen knakade under Sidsa borgmästares hårda frunafv. Ögonlocken sköto fram kupiga, hvitorna syntes blodsprängda, ansiktet var askgrått.

Hvad vet I så — halfvisade hon — hvad vet I så om herr Jörgen?

Krigaren föll handlost neg i banken.

Tillfråga fru Sidsa —!

Sidsa Cortzdotter satt med egna händer valkommen för hans munnen handerna skalfde, och mynten ringde som allsamma klockor.

Budbäraren drog ett djupt andetag; han störde slott framför sig i golfvet, när han fortfor:

Fallet var alldeles värt — sade han — herr Marx visade sedvänlig beavur och tyskarna följde honom manhaftigt i fästen.

Fru Sidsa afbröt honom med ordet:

Hvad vet I så om Jörgen Kock?

Krigaren tycktes ej höra, hennes ord, ty hon endast bruskade. Han såg stelt framför sig, medan han fortalte:

I vet, att vi hade vår styrka i folkfolket, endast få af Skånefrälset anammade Kristian den gamles sak; Hæck Ulfstads sinne är utslöknadt i Skåne. Men ständernas makt hade andock burit segern hem, om ej —

Jag vet, jag vet — mumlade Sidsa Kock och tycktes nu närmare de sextio än de fyrtio åren.

Om ej Tyge Krabbe varit — flämtade krigaren — Tyge Krabbe, så sant han skall brinna i helvetet.

Jag har hört — sade den svartklädda hustru (ingen hade någonsin sett henne annat än i svart) — jag har hört, men hvad vet I om Jörgen?

Krabben — återtog budbäraren — Krabben hade så visst gifvit sin loften att förr vara med än mot — eller att helst sitta sig en blind korp på sitt gråa torn. Dock i stället tog han oss i ryggen. Sitt skytte vände han mot oss, sina slänger och kartanor vände han mot oss, midt i striden och i segerens glän började hans fyrbollar ragna ibland oss. Adolffan svängde om hastarna som på ett tecken, och svenskarna följde — Så tappade tyskarna modet och deras flykt ref borgarna med sig. Frälsets mod var aldrig större, än när de fingro se oss på ryggen; de redo ner väpnad och vapenlös, de beto oss i strupen som ulfar hundarna. Men Krabbens bollar gjorde helt jatteeknet. Karmen sprutade järn som ett bergtroll, och af skraek för kartanorna gifvo sig många fångne. Herr Marx föll i handerna på de svenske, och —

Men — hviskade fru Sidsa och skalf, där hon stod — hvad vet I så om Jörgen borgmästare?

Krigaren stappade fram till ekbordet. An en gång pinglade det som en fjärran klockringning. Det dröjde länge, innan han satte silfverbägaren i från sig.

Jag — pustade han, medan han med sankt hufvud vacklade mot dörren — jag såg honom falla, men — vet — ej —

Äter knakade busfruns hand om stolsödet, och med foten gaf hon stålhufvan en spark, så att den skramlade bort emot tröskeln.

Han — mumlade hon mellan sammanbina tänder — han var den femte, ingenting öpta de. Två sågo honom falla. Fallat Tror någon, att Jörgen Munter kan falla? Gertrud!

Jungfru Gertrud kom vid ropet hastigt in i gemak, men halskade i ett blodspår och hade så när glidit omkull.

Fru Sidsa grep henne om lifret och höll henne med stadig arm uppe. Men hon var annu grå i hyn, när hon vände sig mot sin fosterdotter.

Menar äfven du, att Jörgen Kock är bland dem som falla?

Jämt den kalla, hårda Sidsa borgmästare.

Alla — hviskade hon sammanbitet — alla, utom Jörgen Munter.

Gertrud skakade sakta på hufvudet. Hon vandrade, med handen skuggande för solet, fram emot ett af fönstren.

Sidsa följde henne med ögonen. Ansiktet höll på att återvinna sin färg.

Du tänker alltiakt på din Claus? Gertrud vände ej på hufvudet, hon ej ens ryckte till, och det var mera hat än sorg i rösten, när hon svarade:

Detta är försörjningen för Claus! Vill du ställa din Claus mot min Jörgen?

Mans makt är fullt, edert högmot — var braddat det!

Högmot — undrade fostermodern och log; hennes löp gjorde henne yngre än den unga. — Ar det högmot att man ser och erkänner sanningen?

Ar det högmot af drotningsnen, att hon vet sin gemål vara konungen? Ar det högmot af Sidsa Cortzdotter, att hon vet tidens mästare vara skottsaker?

Claus var framtiden — och var ej skottsak —

Kanske — lånlög den äldre kvinnan; hon syntes elak likt en, som lider skarp tortyr. — Kanske — dock vågade han ej stort mer än en skeppsrå på en rövaregalei. Han hade burit framtiden i hufvud och halle, förvisso hade virket knakat och hampan brutit.

Det produceras i Västerns största bageri och följer med i landets snabbast utveckling. Vet ni orsaken? Prova Boyd's.

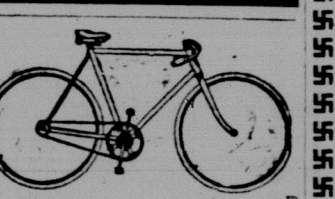
BAGERI — Cor. Portage & Spence.

LANDSMAN gören Edra rättigheter gällande genom att uttaga

EDRA MED-BORGARE-PAPPER!

Undertecknad, Svenska Canada-Tidningens kassör, som af regeringen i Ottawa utnämns till "Kommissionär för naturalisering", har nu erhållit alla för utfärdandet af naturaliseringspapper nödiga dokument och ombestyr dessas insändande till vederbörande domstol för slutbehandling.

Alla landsmän, äro välkomna till S. C. T:s kontor, där de förberedande papperen utfärdas af mig. Högaktningfullt, J. ALFRED HAMBERG, Commissioner of Naturalization. Address: 325 Logan Ave., S. C. T:s kontor, Winnipeg.

Ett stort och rikhaltigt lager af nya och begagnade cyklar och motorcyklar. Nya motorcyklar från \$250.00 till \$400.00, begagnade \$150 till \$200. Cyklar från \$35 och mera. Full uppsättning af delar och ringar.

Alla slags reparationer af hjul utföras.

North End Cycle Company. PHONE MAIN 2057. 519 MAIN STREET, Opposite Dufferin Ave.

I af grym — sade jungfrun bönligt — har I talar slukt om dagen, drömmer jag slukt om natten.

Vad drömman stannar det dock — snärtade busfrun — är Jörgen fallen, skall herr Tyge mista hufvudet — om jag — så — skall vandra —

Int Jodith till Holofernes. —!

Jungfrun svarade ej längre; orden hade spunkit till hettan likt grum; ögonen blefvo klara och lugna, de speglade det klara och lugna vattnet därute.

Frysar du? — sporde fru Sidsa — mig tyckes, här är mäkta kraft. Utan att afvakta ett svar öppnade hon fönstret. Där nerifrån sorlade den brokiga och tättpackade hopen.

Sidsa Cortzdotter studsade när hon hörde sitt namn slungas upp likt ett skallbord. Men sedan ryckte hon så gula ögonbryn och log ett leende,

som hon länat af Jörgen Kock Munter.

Ett par stenar dansade upp i luften, smallde mot en stock i muren och trättade någon nere på gatan. Fru Sidsa hvarken såg eller hörde, hennes blick syntes solvit, själlös, fylles helt af det bleckstilla, svagrosiga Sundet.

De nakna dofterna från strådt närlöp, så hastigt dina fötter vilja bara släktiken tydlig, hånande nederbord någon af de närmaste dagarna. Hög upp under den blå danska landsskuggan syntes en hvit vinge skimra till och slokna; utan för Linhamns kalkades omärkligt en orlogsskravel; kanske låg den för ankare i vindstilla.

Men ännu närmare skar studom en snabb blick det syrenfärgade, alltmör dunklande vattnet.

Fru Sidsa förmådde ej slita blicken från den blinkande punkten. Det var som om jamma mellanrum en spin-

delstråd spånats öfver vattentytan för att åter brista — och klyftas — och brista och —. Det var en ensam röddare, som norrifrån halkades kusten.

Jungfru Gertrud vände på hufvudet vid ett ljud likt en lejoninns mörning.

Micke! — ropade Sidsa borgmästare — Mickel, löp utfor trappan, så hastigt dina fötter vilja bara slida. Slud i väg hvar man, mitt has, hvar man, som rör med en klockas rep! Låt luften den gamla klostermalmed, låt ringa sommar och valkomst i staden — och själf — själf må du ringa i St. Peder, om ej yngre ungersven klattrar upp i ditt ställe!

Gamle Mickel steg baklänges öfver tröskeln; han mötte så visst, att hans kära fru mist vettet.

Gertrud — ropade fru Sidsa, medan blodet sköt upp i hennes hårda ansikte — Gertrud, om du ägt min tro,

satte din Claus vid styret i hans häst — om du bedt min bon, stige han rättin som Jörgen återväckt ur hafrens djup!

Barn — utropade hon åter, medan ovana lärar trädde henne i ögonen och rösten fick värme — hvarfor trodde du icke, hvarfor segrade du icke! — Fyll valkommen!

Gertrud fattade bågarna utan att se dem; äfven hennes blick skymde lärarna. Och för tredje gången ringde mynten kring randen. Det lat som varslat om klockringning — likt aflägsna segerklockor, hånande Jörgen Kock, när han från sitt lilla stora nydelag återvande som en ensam flyttning.

STORARTADE LAND & GODTKÖP.

SPECIELT KOLONISATIONENS ANBUD.

6000 ACRES UTVALT ÅKERBRUKSLAND.

BÄSTA JORDMÅNEN I VESTRA CANADA.

Skandinaviskt - Amerikanskt Settlement.

Vi ha Torrens Title till omkring 6,000 acres i det berömda Canada distriktet Saskatchewan, där rekordkörde erhållits af hafre och hete. Vi vilja denna vecka lämna ett extra billigt pris \$ HELA ÖMRÅDET. Närmare upplysningar lämnas gärna. Tre järnvägar. Tre skolor redan inrättade. Flera kyrkor. Fint settlement.

BLOCK Nr. 36. 320 acres i Twp 20, Rge 36 West 1, 5 mil från Yarrow och Gerald på Grand Trunk Pacific Railway. Denna half-section är ett hveteland med prima mylla. Vacker öppen prärie, hvarje acre kan odlas. Godt vatten till på femton till trettio fot.

Pris: \$17.00 pr acre, däraf en del kontant och resten mot 7 proc. ränta. Öfvanstående är ett fint område som vi särskildt vilja rekommendera. Och våra kunder torde veta att vi aldrig med veti och vilja söka sälja något af vårt land genom oriktiga eller öfverdrifna beskrifningar.

Beträffande villkoren: De vanliga försäljningsvillkoren å detta land äro en tredjedel kontant och resten på fem lika stora årliga afbetalningar med 6 proc. ränta. Med få undantag kunna vi sälja på dessa villkor, och i somliga fall afven på gynnsammare villkor.

Detta är ett storartadt tillfälle för en man med ringa kapital i detta de rika framtidsmöjligheternas land.

Title: Vi garantera oantastbar Title till hvarje fastighet som vi sälja.

EXTRA SPECIELL LISTA. Följande block ägas af vårt bolag och vi sälja dem på villkor enligt närmare öfverenskommelse.

BLOCK Nr. 1. I Wapella distriktet vid Canadian Pacific Railway's hufvudlinje äga vi 960 acres i kvartersktioner på 160 acres hvardera. Jordmänen är svartmylla, 18 till 24 tum djupa, på lerbotten. Terrängen är lindrigt "undulating" men ej "rolling". Ett fåtal vackra poppelundar erbjuder tillräckligt material för bränsle, och af själfvande ha finnes tillräckligt för boskapen. Förstklassigt kallvatten erhålles på 18 till 25 fots djupa. En idealisk farm för hvetedodling eller boskapskötsel.

Om snar uppgörelse sker är vårt pris \$12 pr acre.

BLOCK Nr. 2. I Quill Lake distriktet vid hufvudlinjen af Can. Northern Railway. Intel distrikt i Vestra Canada producerar bättre hafre eller mera hafre pr acre än detta. En enda skörd kan betala för landet. Vi sälja afven med Crop Payment. En jordman — riklig vattentillgång — tillräckligt med bränsle. Endast fem mil från god stad.

Vårt pris är \$13.50 pr acre.

BLOCK Nr. 3. Fullkomligt öppet prärieland — 3 mil från afsättningsort — Lämpigt för ångfog.

Vårt pris är \$16.00 pr acre.

BLOCK Nr. 4. 108 acres i Twp 7, Rge 4, East, 5 mil från Niverville och 25 mil från Winnipeg. Allt är prärieland med svartmylla. Allt inbägnadt. Detta är ovanligt billigt.

Vårt pris är \$12.50 pr acre.

Block nr 5. 200 acres i Twp 12, Rge 3, East — 4 mil från järnvägsstation och endast fäta mil från Winnipeg. Jordmän och läge ger detta område ett speciellt värde.

Pris: \$43.00 pr acre — \$13 kontant och resten på fyra år med 6 proc. ränta.

Block nr 6. 1280 acres, alltsammans praktiskt taget öppet prärie färdig land, svart mylla. Hvarje acre färdig för plögen, endast 4 mil från afsättningsort.

Block nr 23. 320 acres i Twp 14, Rge 11, West 2, 1½ mil från Montmartre, vid Can. North Railway, en ovanligt god stad, tre år gammal. Beläget 40 mil från Regina, 100 acres bräckt, 4 acres slough. Allt det öfriga kan odlas, då det är fullt öppet prärie hveteland.

Pris: \$20 pr acre — \$5.00 pr acre kontant, resten i 5 årliga afbetalningar med 7 procents ränta.

Block 24. 640 acres i Twp 37, Rge 19, West 2. Beläget tre mil från Englefield och fem mil från Watson. Jordmänen är fet svartmylla på lerbotten.

Vi sälja afven mot Crop-Payment. Besök oss, eller skrif efter fullständig lista på land till salu.

ALBERT REALTY CO.

REALESTATE & FINANCIAL AGENTS

708 McARTHUR BLDG. PHONE MAIN 7323. WINNIPEG, MAN.